

گزارشی از تظاهرات «به نام من؛ مهاجرت عادلانه!»*

چهارشنبه ۱۳ دسامبر ۲۰۱۷ - بروکسل

عصر روز چهارشنبه ۱۳ دسامبر ۲۰۱۷ برای حمایت از حقوق پناهجویان و مهاجرین در اروپا، تظاهراتی در شهر بروکسل برگزار شد. این تظاهرات به دعوت بسیاری از سازمان‌های حمایت از حقوق شهروندی و حقوق پناهجویان، سندیکاها و ... (ائتلاف هارت بون هارد، ۱۱،۱۱،۱۱، اکسفام، افژت ب و ...) سازمان دهی شده بود. با وجود این‌که انتظار می‌رفت به علت هوای بسیار نامساعد، روز کاری وسط هفته و ... تعداد کمی در این حرکت شرکت کنند اما بیش از ۴۰۰۰ نفر پرشور، پرحرارت و مصمم در این تظاهرات نقش گرفتند.

از آنجایی که قرار بود، در روزهای ۱۴ و ۱۵ دسامبر ۲۰۱۷ در پارلمان اروپا قوانین و سیاست مهاجرتی اروپا به بحث گذاشته شود، سازمان‌دهنده‌گان می‌خواستند با این حرکت اعلام کنند که رأی و نظر بسیاری از سازمان‌ها، تشکلات، افراد و شهروندان اروپایی با احزاب سیاسی و خصوصاً احزاب سیاسی راست و افراطی کاملاً مغایرت دارد. برخلاف سیاست مهاجرتی بی‌رحمانه‌ای که بسیاری از پناهجویان و مهاجرین را در همین سال‌های اخیر به کام مرگ کشانده و یا زندگی آن‌ها را تباہ کرده است، بسیاری از شهروندان اروپا به این پناهجویان از صمیم قلب خوش آمد می‌گویند و خواهان امنیت کامل و حقوق برابر برای آنان هستند. آنان خواهان پایان دادن به برخوردهای خشن و پلیسی در مرزها هستند و مخالف سرسخت مذاکرات با کشورهای جنوب و همچنین شرق اروپا در مورد سیاست جلوگیری از ورود پناهجویان هستند. با این هدف، شعار «به نام من: مهاجرت عادلانه!» را پیش گذاشتند.

تظاهرکنندگان ساعت ۱۷ در محل آغاز تظاهرات جمع شدند. باد و باران شدید مانع حضور آن‌ها نشده بود. برخی از سازمان‌ها با پنهان‌های بزرگ و برخی افراد با شعارهای فردی خود در حمایت از پناهجویان و مهاجران حضور داشتند. جمع کوچک ما هم با شعارهای: «آن‌ها قطع می‌کنند، از ما خون می‌ریزند!»، «مشکل سیستم سرمایه‌داری است، سرنگون‌اش کنیم!»، «انقلاب تنها راه است و نه چیزی کمتر!» در این جمع حاضر بودیم. یک بنر بلند با طول بیش از ده متر توسط جمعیت حمل می‌شد که روی آن نام بیش از ۳۳۰۰۰ مهاجری که در سال‌های اخیر در دریای مدیترانه غرق شده بودند و سفر مهاجرتی‌شان هرگز به پایان نرسیده بود، نوشته شده بود. دیدن این لیست بلندبالا که شامل افراد شناخته و ثبت شده بود، این واقعیت دردناک را آشکار می‌کرد که تعداد واقعی مفقودین و کشته‌ها چقدر بیشتر از این می‌تواند باشد. سازمان‌دهنده‌گان به شکل سمبلیک تعدادی پتوی نجات (که معمولاً برای حفاظت افراد حادثه‌دیده از سرما و گرما استفاده می‌شود) بین جمعیت پخش کردند.

ترکیب جمعیت بیشتر شامل دختران و پسران جوانی بود که برخی از آن‌ها از شهرهای اطراف مثل گنت، آنتورپن، لیژ، شارلوا و ... و صرفاً برای شرکت در این تظاهرات چندساعتی به بروکسل آمده بودند اما برخی می‌گفتند ما باید اینجا باشیم وگرنه آینده اروپا به شکل دیگری رقم می‌خورد که ما نمی‌خواهیم. تعداد زیادی از مهاجران آفریقایی و حتی پناهجویان بدون برگه هم در بین جمعیت حضور داشتند؛ اما در آن هوای بد عجیب‌ترین حاضرین، مادرانی بودند که با چند بچه و کالسکه و ... تا پایان تظاهرات و سخنرانی‌ها حضور داشتند. مادری دختر ۴-۵ ساله‌اش را که پلاکارد «پناهجویان خوش آمدید!» به دست داشت دو ساعت تمام قلمدوش کرده بود و دو پسرش که چند سالی بزرگ‌تر بودند، همراهش بودند. زن دیگری تلاش داشت نوزادی که قطعاً یک‌ساله نبود، از باران حفظ کند و با حرارت شعار می‌داد و ... تمام این تصاویر زیبای همبستگی اما فقط بخش کوچکی از وضعیت واقعی پناهجویان در راه‌های بی‌بازگشت را بازتابی می‌کرد. مهاجرینی که عمدتاً باید زیر باران، باد و طوفان، سرما و گرما با پای پیاده و ... در ناامنی کامل ساعت‌ها حرکت کنند و از همراهان و

خصوصاً کودکان خود نیز حفاظت کنند و ... به نظر می‌رسید حاضرین کاملاً به این نابرابری واقف‌اند و به همین دلیل با اصرار بیشتری سعی در ماندن و ابراز همبستگی داشتند.

در مسیر تظاهرات شعارهای «همبستگی با پناهجویان و مهاجرین!»، «ما همه فرزندان مهاجرین هستیم، اولین، دومین و سومین نسل!»، «این پناهجویان و بدون برگه‌ها نیستند که باید عوض شوند، قانون باید عوض شود!» و ... بی‌وقفه تکرار می‌شد.

در نقطه‌ی پایان تظاهرات، محلی نزدیک به پارلمان اروپا، پودیم بزرگی قرار داشت. به درخواست سازمان‌دهنده‌گان بخشی از جمعیت در آن هوای بارانی روی زمین خوابیدند، در شرایطی که بسیاری از پناهجویان هر روزه قرار می‌گیرند و بعد جمعیت به احترام کسانی که در راه مهاجرت جان خود را از دست داده‌اند، یک دقیقه سکوت کرد و بعد با نواختن موسیقی همگی به احترام مبارزه‌ای که آنان تا سرحد مرگ برای آزادی و حق زندگی می‌کنند به پا خاستیم. یک آهنگ با نام «سلام بر تو!» (salut à toi!)** (پناهجو، مهاجر، بدون برگه و ...) به شکل جمعی خوانده شد و بعد سخنرانانی از سازمان‌های مختلف صحبت کردند. اگرچه نگاه برگزارکننده‌گان عمدتاً حول تغییر سیاست‌ها و قوانین مهاجرتی بود و در نهایت در پی «عادلانتر» کردن وضع موجود بودند، اما در بطن آن مقاومت در مقابل رشد جریان راست افراطی و فاشیسم در حال عروج برجسته بود. افشاگری از وضعیت غیرانسانی پناهجویان در کشورهایشان، دلایل پناهجویی و مهاجرت اجباری آن‌ها، همچنین اعلام همبستگی با کسانی که قربانیان سیستم ستم و استثمار در سراسر دنیا هستند و خواست حقوق برابر برای تمام انسان‌ها با ارزش‌ترین نقطه‌ی اتکای این صحبت‌ها بود. افشاگری از مذاکرات دولت‌های اروپایی با ترکیه، یونان و کشورهای شرق اروپا (لهستان، مجارستان، جمهوری چک و اسلواکی ...) و کشورهای شمال آفریقا (مانند لیبی) برای تغییر سیاست پناهجویی و جلوگیری از مهاجرت آن‌ها و قربانی کردن میلیون‌ها انسانی که دیگر شرایط زندگی در آن کشورها را ندارند؛ و همچنین اعلام همبستگی با مردم فلسطین از نقاط قوت مباحث سخنرانان بود. یکی از فعالین سندیکا هم اعلام کرد که پناهجویان رقیب ما برای پیدا کردن کار، بیمه و بازنشستگی و ... در سیستم استثماری موجود نیستند آن‌ها هم مثل ما تبدیل به بخشی از ارتش کار سیستم مبتنی بر استثمار خواهند شد، ما خواهان عدالت، آزادی و برابری برای همه از همه ملیت‌ها، جنسیت‌ها و ... هستیم. جمعیت نیز با شور و حرارت با این صحبت‌ها همراهی می‌کرد. تا پایان رسمی برنامه خیلی از تظاهرکنندگان زیر باران شدید ایستادند و آواز خواندند. شعار «ما این سیاست‌ها را تغییر خواهیم داد!» و «اروپا شما را با قلب خود می‌پذیرد!» پایان‌بخش مبارزات این شب بود.

یکی از فعالین سازمان زنان هشت مارس (ایران - افغانستان) - بلژیک

۱۴ دسامبر ۲۰۱۷

* https://www.facebook.com/events/506175036432516/?active_tab=about

** <https://www.youtube.com/watch?v=CPbDWRFKFKE>

x

